UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Agathopodis & Theoduli martyum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43699

Visual Library

tos corde fouerit, conſilia petentibus impartien & deploratos peccatores ad vitam & ſpem veni excitauerit, nemo poſſit pro dignitate explicare. ſubſidium terræ ſanctæ demandatam ſibi à Rom no Pōtifice crucis prædicationem cùm ſuſcepiſſ & per loca maritima ad Cantuarienſem vſque uitatem perueniſſet, decimo die antè, quam po illum celebrem, quem Doueram appellant, attig ſet, in morbum incidit, neque tamē propterea qu quàm ab inſtituto pietatis curſu remiſit, donec morbi oppreſſus, in xenodochio, quod Domus D appellatur, animam ageret. Cumque mortis hor imminere cerneret, imaginē Crucifixi deuotè co plectēs ad vltimum vſque ſpiritū inſignem pieta ſignificationem dedit, animāque ſuauiter inter o tionis verba Creatori reddidit anno ætatis ſuæ pl minùs 56. Pontificatus verò nono, 3 Nonas April

Prædicat crucem in ſubſidium terræ ſanctæ.

Moritur vir ſanctus in complexu imaginis Crucifixi.

Sacrū corpus fuit Ciceſtriā magno vtriuſq; ſe concurſu deportatum, ſepultumque in eccleſia a aram S. Edmundi, quam ipſe in eius templi parte quilonari extruxerat, vbi magna diuinitùs edun miracula, adeò vt etiā tres mortui eius meritis vitam reuocati ſint, abortiuus fœtus animam vi lem acceperit, & plura alia ſanè admiranda, q breuitatis ſtudio prætermittimus, contigerint.

Tres mortui ad ſepulcrū eius excitati.

MARTYRIVM SS. AGATHOPODIS Di aconi & Theoduli Lectoris. ex eo quod eſt per M taphraſten.

4. Aprilis.

MAximiano Cæſare imperante cùm bellu pietati indictum, per totum terrarum o bem arderet, equiteſque paſſim percurre tes populos imperio ſubiectos rerū omnium Dn abnegare, pietatiſque ſtudiū funditus delere co

rentur

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

rentur, Agathopus & Theodulus, alijs aliò præ metu fugiẽtibus, conſtanter patrociniũ pietatis aduerſus tyrannidem ſuſceperũt. Vterque enim iam ante multo tẽpore ieiunijs & orationibus impietatem ipſam lõgè lateque graſſantẽ profligare nitebatur, ardentiq; deſiderio in certamẽ properare cupiebat.

Igitur cùm cæteri in angulis ac latebris abditi rabiem tyranni pertimeſcerent, hi duo athletæ palam Chriſti verbũ prædicabant, & opportunè importunè inſtabant, vt fideles prodirent & glorioſa Chriſti trophæa minimè erubeſcerent. Præfectus itaque militesque tantam eorum virtutem admirati, iniectis vinculis eos in certamen adduxerunt: quod ipſi nõ modò non detractarũt, ſed incredibili quadam alacritate arripuerunt. Erat enim Theodulus egregia corporis forma & eximio robore adoleſcens, obſcuris nequaquàm natalibus ortus. Ducebat enim genus ex illuſtri Theſſalonicenſium familia, erantque ei fratres tres Capito, Metrodorus & Philoſtorgus inſigni pietate iuuenes, natura atque moribus martyris propoſitum amplectentes.

Cæteris præ metu dilapſis Agathopus & Theodulus prædicãt Chriſtum.

Cõprehenduntur.

Theoduli genus & fratres eius.

Porrò Theodulus ante, quam impium decretum promulgatum eſſet, intempeſtæ noctis ſilentio præclarum quoddam, futuri certaminis, munus à Deo accipere meruit. Nam cum leni, nocte quadam, ſomno oppreſſus etiam ſecundum quietem vota Deo perſolueret, annulũ quendã ex noua materia conflatum digito inſertũ inuenit, cuius ſolo contactu, homines grauiſſimis ac deſperatis morbis laborantes protinus ſanitatẽ conſequebãtur. Ac Theodulus quidẽ erat eiuſmodi. Agathopus autẽ illi conſentiens, vir erat diuinarũ rerũ cognitione clarus, & ipſa ſua canitie omnibus venerabilis: Ambo puri pietatis miniſtri. Oẽs enim corporis voluptates repudiantes,

Theodulo dormiẽti annulus diuinitus datus.

Agathopodis ætas.

diantes, ſolo diuini verbi miniſterio ſedulo int
debát, & credentium ſalutem cùm verbis tùm
raculis promouebant. Et quidem Theodulus
Lectoris officio fungebatur, ſimplici verbo & ſa
tiferæ Crucis ſigno importunos ſæpè dæmones
obſeſſis corporibus fugabat, Deique potentiam
los fateri cogebat.

Theodulus lector dæmones fugat.

Hos igitur egregios Christi milites Fauſtin
Theſſalonicæ vrbis Præfectus in iudiciũ adducto
quia facilè ex ipſo vultu inuictam eorum virtut
cernebat, blanditijs eſt aggreſſus: fictaque amici
ſpecie, remotis omnibus, diu multumque certau
Sperabat enim Theodulum ætate iuniorem, bl
dis verbis facilè in ſuam ſententiam pertrahẽdu
At Theodulus egregia animi conſtantia omnes e
blanditias eluſit, & minas pari virtute contemp
Quod cernens Fauſtinus tacitus ſecum adoleſce
tis prudentiam miratus Agathopodem adduci i
ſit, cui ſubmiſsè in aurem ſuſurrauit, dicens: I
mola, quãdoquidem Theodulus à mendacio ad v
ritatem redijt, & nunc ſe immolaturũ pollice
Agathopus autem cognito dolo: Et ego, inqu
prompto animo ſacrificium faciam Deo, eiusq
filio Ieſu Chriſto, ſiquidem his floridum Theod
lus ſacrificium ſe facturum promiſit. Hæc illo d
cente, & multa inſuper de deorum vanitate di
rente, Præfectus, veritus ne luculentæ orationis e
ficacia ceteri qui iudicandi erant, magis in Dei fi
confirmarentur, celeriter vtrumque in carcere
abduci iuſſit.

Fauſtinus Præfectus blanditijs eos peruertere nititur.

Ducũtur in carcerem.

Nocte autẽ media, cùm eos Deus ſecundùm q
etem opportunis viſis confirmaſſet, læti ſurgent
Chriſtum omniũ Saluatorem voce magna colla
darunt. Deindè fuſo præ lætitia lachrymarum i

Diuinitùs confirmantur.

bre, qu

bre, quo manus ſuas lauiſſe dicuntur, flexis in terram genibus, ſupplices Deo preces obtulerunt, quibus ad vltimum vſque vitæ ſpiritum cōtra eius nominis inimicos conſtantiam in certamine poſtularunt. Sanctis autem hoc modo precantibus, multi qui in eodem loco aut homicidij aut adulterij rei detinebātur, depoſita mortis formidine, ſupplices ſeſe ad beatorum pedes abiecerunt, commiſſorum criminum veniam poſtulantes. Turbę verò, quę foris erant, magna rerum, quæ dicebantur, admiratione affectæ, effractis clauſtris in carcerē inſilierunt, vt tantum tamque admirandū pietatis ſtudium ſuis ipſi oculis cōtemplarentur. At Vrbanus quidam, qui Theſſalonicæ queſtoris dignitate, apud omnes in honore erat, ſtimulis dæmonis concitatus curſu ad Præfectum contendit, magna voce clamitans atque denuncians, de deorum cultu actum eſſe, niſi ſerui Dei celeriter è medio tollerentur. Quamobrem Fauſtinus animo ſanè propter illos qui in carcerem irruerāt, perturbato, adoleſcētem ſimul cum ſene adduci iuſſit. Illi autem tanta animorum alacritate prodierunt, vt non ad ſupplicium, ſed ad celebritatem aliquam iucūdiſſimam properare viderentur. Quæ res ſpectantium quidem animos in magnam admirationem, Fauſtini verò in maiorem tyrannidem rabiemque conuertit.

Multi ad Chriſtum cōuertuntur.

Alacritas SS. martyrum.

Tandem Prefectus poſt multa verba ad Theodulum nequicquàm habita veſtimentis eum ſpoliari iuſſit, aliosque Chriſti Confeſſores adduci, vt tormentis, quæ ferre eos minimè poſſe credebat, coactis coram illis ſacrificarent. At Theodulus, qui oratoris munere pro omnibus fungebatur, Iſthæc, inquit, tormenta parua ſunt atque ridicula: Maiora tibi aduerſum nos excogitāda ſunt, vt perfectam

Theoduli fortitudo in tormentis.

animorum noſtrorum cum Deo coniunctioné
ſpicias, quæ pro ipſius amore cruciatus omnes
ferre poteſt.

Cùm in his alijsq́ue diſputationibus bonā
poris partem conſumpſiſſent, & Fauſtinus Theo
li animum omnibus minis ac blanditijs maio
eſſe cerneret, tacito nutu miniſtris, quid fieri v
indicauit: qui Theodulum vt capite damnatu
duxerunt, vbi ſontes damnatiq́ue puniri ſolen
verò ad locum ſupplicij ventum erat, & carni
ducto gladio minacibus verbis mortem min
tur, Theodulus læto hilariq́ue vultu ceruicem
rexit. Quo audito Fauſtinus eum ad ſe reduci
ſit, & Agathonem multis rationibus ad deoru
crificium allicere conatus eſt. Sed maior fuit
uſque conſtantia & virtus, quàm vt fraudibu
monis infringi poſſet. Atque ita Præfectus Ch
confitétes & deorum vanitatem abominante
ſus in carceré detrudi, ferroq́ue crudeliter vi

Martyres iterū ad carcerem reducuntur.

omni ſolatio humano deſtitui iuſſit. At illi n
aduerſitatibus vel laboribus fracti noctis inte
ſtæ ſilentio hymnis & canticis Dei bonitatem
dabant, & in vna ſolaq́ue Chriſti gratia quieſc
ſomnum carpebant: cùm eccè vterq́ue ſecund
ctem viſus ſibi in magna pelagi tempeſtate na

Viſio eorū in ſomnis.

re, fractisq́ue remis & malo, cùm cæteri fluc
obruti perijſſent, ſe ſolos piſcium in morem a
tus adnatare: & gubernatoris ſolertia ſeruat
ſplendidis veſtimétis indutos, amœnū in mon
cuius cacumen cælū attingeret, cóſcendere. Ho
ſo mirificè exhilarati, alter alteri, iā ſomno ſo
tanquàm ignoranti narrauit. Sed cùm parem
gratiam ſubminiſtratā cognoſcerent, optimā
turum ſpem cócipientes diuinas pro tanto m
laudes decantarunt.

D

Dum hæc fierent miniſtri crudelitatis àduene-
unt, vt eos ad Præfecti tribunal vinctos ducerent:
lli autem alacres ſignatis Chriſti trophæo fronti-
ous, miniſtros ſequebantur. Tùm verò ingens ami-
orum luctus exortus aëra compleuit, quod chariſ-
ima ſibi capita ad necem rapi cernerent. Verùm
Theodulus hilari vultu: Si, inquit, pro amicitia la-
hrymatis, lætari potius debetis quòd tam honeſtis
n rebus probemur: Sin inuidia commoti, ſucceſſi-
ous noſtris doletis, commune pietatis ſtadium pa-
et, & fidei promulgatio pariter omnes vocat: pau-
is tamen coronam præbet, illis nimirùm qui nec
liuitiarum, nec voluptatis ſtudio tenentur. Dum
æc loquerentur Præfectus in tribunali ſedens, ter-
iùm eos interrogauit: cumque nihil reſponderent,
iſi: Chriſtiani ſumus, & pro Chriſti nomine om-
ia pati volumus; ipſe vultu triſti ſententiam tu-
it, vt Theodulus & Agathopus immolare recuſan-
es in mare proijcerentur. Miniſtri igitur beatos
nanibus poſt terga reuinctos, & lapidibus ex ſacris
orum ceruicibus ſuſpenſis ad mare deduxerunt, &
trumque victoriç corona redimitũ in fluctus pro-
ecerũt. Mare autem cùm eos ſuſcepiſſet, fractis la-
idum vinculis, multo pulchriora propinquis cor-
ora ipſorum reddidit. Paulò verò pòſt Theodulus
ecoro vultu & cãdida amictus ſtola apparẽs, præ-
epit vt facultates eius viduis & orphanis ex æquo
iſtribuerẽtur, quò poſt ſuum à nobis diſceſſum vi-
eretur non ſolùm velle in calamitate conſtitutos
onſolari, verumetiam propinquos ad idem pieta-
s ſtudium incitare. Horum igitur Sanctorum me-
oriá, qui pro veritatis defenſione fortiter ſe geſ-
runt, æquum eſt vt annuis votis & laudibus deco-
mus, & eorum fidem pro viribus imitemur.

Educuntur è carcere ad tribunal.

Theoduli ad amicos & cognatos lachrymantes verba.

Fertur in eos ſententia.

Merguntur in mare.

Theodulus poſt mortẽ apparet.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN